

[Søren Olesen.]

har været aldeles upaaklagelig og dygtig i den Tid, og at de aldrig i vedkommendes Embedsfunktion har mærket noget til, at han har optraadt uværdigt eller uredeligt. Jeg mener, at vi netop her er ved et Forhold, som har gjort det vanskeligt for Domstolene at træffe Afgørelse i den Slags Sager. Vidneudsagnene var saa forskellige og var paavirkede af den raadende Mentalitet. Det kan derfor meget vel tænkes, at en Appelinstant, som kommer til at prøve disse Udsagn igen og kan tage Vidnerne frem paa ny, kan naa til et noget andet Resultat. Jeg synes ikke, det afgørende er, at den naar til et andet Resultat — selvfølgelig vil det være mest betryggende, om den kommer til samme Resultat, som man kom til ved første Instans —, men det er, at der gives Mulighed for Prøvelse af Sagerne.

Det gælder ogsaa med Hensyn til Afgørelse af Pensionens Størrelse. Her har man undertiden som Lægmand kunnet have vanskeligt ved at forstaa, at Afgørelserne kunde være saa forskellige. Jeg tænker særlig her paa Tilfælde, hvor det drejer sig om Mennesker, som har betalt Pensionsbidrag gennem 20—30 Aar og saa bliver afskediget uden Pension. Disse Mennesker kan gøre gældende, at da de ikke har den Ret, som der nu er efter den nye Tjenestemandst.lov, til at faa tilbagebetalt det Pensionsbidrag, de har indbetalt, forekommer det særlig uretfærdigt, at de bliver helt afskaaret fra Pension, og det er jo vanskeligt for dem at komme ind i et andet Erhverv. Jeg synes ogsaa, det vil være rigtigt, at der gives Adgang til at prøve Afgørelser angaaende Pensionens Størrelse.

Jeg kan derfor paa mine egne og mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag og Forslaget om Rettens Sammensætning, som følger deraf, til velvillig Behandling.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Jeg takker de ærede Ordførere, som har givet Lovforslaget vedrørende Tjenestemandst. domstolen deres Tilslutning; og skal indskrænke mig til at gøre visse Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen, der jo var den af de ærede Ordførere, der havde mest at indvende imod dette Lovforslag.

Det ærede Medlem fremsatte visse Bemærkninger, som jeg ikke synes er rigtige, og som jeg derfor finder det paakrævet at imødegaa.

Naar det ærede Medlem udtalte, at der ved Oprettelsen af en Ankeinstans skabes en vis Uro, vil jeg henvise til, hvad jeg sagde ved Lovforslagets Fremsettelse, at der jo ogsaa er Uro nu, fordi der har været Diskussion om den siddende Tjenestemandst. domstol og dens Kendelser i lang Tid, hvad enten det nu er berettiget eller ej. Jeg anser det derfor for sandsynligt, at der vil være mindst lige saa megen Uro, hvis man ikke opretter en Ankeinstans, som hvis man opretter den, men jeg maa i øvrigt give det ærede Medlem Hr. Lorentzen Ret i, at man naturligvis i saadanne Spørgsmaal skal gøre, hvad man anser for rigtigt uden at tage Hensyn til, om Roen i Landet af den Grund bliver lidt større eller lidt mindre.

Naar det ærede Medlem udtalte, at Hr. Robert Mikkelsen sagde, at Udgangspunktet for alt det, der her sker, er en bestemt Sag vedrørende en Præst i Jylland, som blev afskediget, saa mener jeg ikke, det er rigtigt. Der har jo været en almindelig Diskussion om Tjenestemandst. domstolene og deres Problemer. Sagen vedrørende den jyske Præst var kun et enkelt Eksempel. Jeg synes afgjort ikke, det er rigtigt at sige, at det alene er Udgangspunktet for det, der her foregaar.

Jeg kan heller ikke være helt enig med det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen, naar han siger, at det er Tjenestemændenes Interesser, der her skal varetages. Og da Tjenestemandst. organisationerne har erklæret, at de ikke ønsker en Ankeinstans, er der ingen Grund til at indføre den. Det er jo ikke en udtømmende Beskrivelse, at det er Tjenestemændenes Interesser, der skal varetages. Det, der foreligger, er, at der i Landet hersker en betydelig Tvivl om, at Retsikkerhedens almindelige Grundsætninger er tilstrækkeligt varetaget ved, at vi har en Instans til Behandling af disse Spørgsmaal, der vel tidligere har været afgjort administrativt, men som nu paa Grund af de særlige Forhold, som er kommet over Landet, hvor de af Besættelsstiden skabte Problemer med Hensyn til Afskedigelser o. lign. er henlagt til Tjenestemandst. domstolen, ikke længere er af